
PROWOKOWAĆ (1) *vb [impf] i może pf*

Wszystkie o prawdopodobnie jasne (tak w prowokacja oraz -ować).

praet 3 sg m prowokował. ◇ [con 3 sg m by prowokował.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Wyz(y)wać do walki [provocare – wyzywać, wywabiać kogo na rękę Mącz 505b; provoco – wywofywam, wyzywam Calep; wyzywam przeciwnika na plac, nieprzyjaciela na rękę – provoco Cn]:*

prowokować in aliquid: tam go [pisarz płocki pana Wessla] zaraz in duellum prowokował ZapMaz II G 89v.

2. *[Powolywać się na coś, odwoływać się do czegoś, przytaczać coś [do czego]: Aby Heretyk do fámego pílmá nie prowokował/ ktore fwymi wykłady przewrotnymi pfuie y nicuie po fwey woli WujPosŚw 1584 190 (Linde).]*

Synonimy: 1. wywabiać, wywoływać, wyzywać; 2. apelować, odwoływać się, odzywać się.

MPi